Лінійка до Дня соборності України

Мета : з’ясувати важливість Акту злуки українських земель; поглибити знання учнів про свою державу, історію українського народу; розвивати пам'ять, увагу, вміння робити аналіз подій, фактів, історичних явищ; виховувати почуття гордості за свою державу, прищеплювати любов до неї

Обладнання: комп’ютер, проектор,мікрофони, відеоматеріал,рушники, калина, ілюстрації.

Хід заходу

Перегляд відео «Україна»

Вчитель: Щасливі ми, що народилися на чудовій, багатій, мальовничій землі – на нашій славній Україні. Тут жили наші діди і прадіди, тут живуть наші батьки, тут корінь роду українського.

Учень: Я – українець вірою і кров’ю.
Моє коріння тут по всій землі.
Воно моє і відчиняється з любов’ю,
А я страждаю болями її.

Учень: Я – українець, син народу того,
Що відвикає нині від ярма.
Я не скорюся, я молюся Богу
І вірю в те, що все це недарма.

Учень: Я – українець. Цього не відняти,
В моїй душі співають солов’ї,
Бо ви такі, мої ви мамо й тато,
Й такими будуть правнуки мої.

Учень: Ми, українці, повинні пишатися тим, що наша Україна ніколи не поневолювала інші народи, не вела загарбницькі війни, а лише захищала себе від ласих на чуже добро близьких і далеких сусідів.

Учень: Від ясних зір. І тихих вод.
Від благородного коріння.
Таким почався мій народ.
Таким продовжується нині.

Вчитель:У тяжкій і тривалій боротьбі за національне визволення, утвердження власної державності наш народ не раз переживав як гіркі, так і радісні події. Одна з сторінок нашого минулого – боротьба українського народу за соборність своїх земель.

Учень: Так вже розпорядилась історія, що упродовж століть наш народ та землі України були розрізнені, належали до інших держав: Російської імперії, Польщі, Австро-Угорщини. Тож споконвічною мрією українців було об’єднання розрізнених частин України в межах однієї держави.

22 січня 1919 року відбулося об’єднання українських земель, а разом з тим – українських традицій, звичаїв, мови, що мало велике історичне значення для українського народу. Відтоді 22 січня ввійшло в історію України як День Соборності.

Учень: Задзвонили срібні дзвони в Україні,
Аж по світі по широкім стало чути:

"Зустрічайте Воскресіння день! Віднині
Навік-віки Україні вільній бути!"
Зашумів відвічний Київ прапорами,
Розлилась народу повідь по Подолі,
На майдані, на Софійськім, з корогвами
Зустрічала Україна свято волі.
Учень: День Соборності – всенародне свято України, що відзначається щороку 22 січня в день проголошення Акта возз'єднання Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки, що відбулося в 1919 році. Офіційно в Україні День Соборності став відзначатися з 1999 року.
30 грудня 2011 року Указом Президента України встановлено «День Соборності та Свободи України».
Учень:
Через які страждання і тортури
Прийшлось пройти вкраїнському народу?!
І вистоять, зламать високі мури,
Отримать, щоб оту святу нагоду
З'єднати воєдино ЗУНР і УНР.
Співаєм славу тій події і тепер.
Учень: Святковий Акт Злуки розпочався 22 січня 1919 року о 12 год. у м. Києві. Представник уряду Директорії Федір Швець виголосив довгоочікуваний універсал: «*Віднині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України: Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Ужгородська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили й за які вмирали кращі сини України. Віднині український народ, увільнений могутнім поривом своїх сил, має змогу з'єднати всі зусилля своїх синів для утворення нероздільної незалежної української держави на добро і щастя робочого ладу».*
!!! Перегляд відео «20 кроків до мрії» (5 хв.)
Учень: Об'єднавча акція 1919 року залишила глибинний слід в історичній пам'яті українців. Справжню єдність народу у боротьбі за незалежність продемонструвала світові Україна 21 січня 1990 року. Так, знаменним етапом піднесення духу свободи став "живий ланцюг" між Києвом і Львовом, коли 21 січня 1990 року тисячі українців взялися за руки на згадку про проголошення Акту Злуки.
!!!Перегляд відео «День Соборності» (2хв 15 с)
Зітхни, подивися — і в ранки імлисті
Побачиш, як дихає вільна земля:
Поля золотисті, діброви у листі,
Заплависті луки і знову поля.
Оце твоє, на цілий вік твоє -
Цей обрій, наче сонячне паливо,
І степ, як древніх дум речитативи,
Що в душу знов свою бентегу ллє.
Історія твоя й будучина.

Без них ти прах безмовний і безликий.
Ти тут живеш. Це ти прозорим рікам
І травам надавала імена.
Рось - від роси, від оранки - Оріль,
Безсмертник - то від імені народу.
Ось тут, раніш від тебе твоя врода
Й раніш від тебе - твій високий біль.
Така в душі виграноється креш.
О, щось в ній завтра доброго прибуде,
Бо, чуєш, так пісенно мовлять люди!
Ти тут живеш. Між цих людей живеш.
Ти тут перейдеш в сиву плоть ріллі,
А ні - то, може, в пам'ять а чи слово.
Нехай хоча б у стебло полинове,
Аби на ній, на рідній цій землі.
!!! Відео «Квітка-душа»(4хв 58 с)

Україно, соборна державо,
Сонцесяйна колиско моя,
Ні, не вмерла й не вмре твоя слава,
Завойована в чесних боях.
Ти не загинеш, Україно!
І мова прадідна твоя,
Що кожне слово в ній – перлина,
Не вмре повік!
Ми вірим в майбутнє твоє, Україно!
Говорять сьогодні дорослі й малі.
Бо ти в нас – найкраща, бо ти в нас єдина,
Немає такої, як ти, на землі.